

29 вересня

МАЛАНЧУК ВОЛОДИМИР, народився 20 серпня 1904 року в м. Заліщики (тепер Тернопільська обл.). Початкову освіту отримав у місті, а гімназійну в ювенаті редемптористів у Бельгії, де 20 вересня 1924 р. вступив до монастиря. Після річного новіціату 21 вересня 1925 р. склав перші обіти і розпочав навчання в семінарії. У часі навчання 21 вересня 1928 р. склав вічні обіти.

До Галичини повернувся 25 серпня 1930 р., завершував навчання в монастирі в Голоско. 19 квітня 1931 року отримав дияконат, а 26 квітня - священство із рук митр. А. Шептицького, і вже 23 липня був переведений в монастир у Збоїсках на вчителя в ювенаті.

З вересня 1934 р. у Збоїсках розпочала семінарійне навчання група студентів, яких не пустили до Бельгії, о. Володимир став професором філософії. У серпні 1936 р. семінарія перемістилась до Голоска, де крім професора філософії отець був також соцієм студентів та дорадником ігумена. У тому ж часі студіював богослов'я у Львівському університеті, де захистив ліцензіат.

У часі воєнної заворуши у вересні 1939 р. з групою студентів виїхав до Тухова (монастир польських редемптористів), коротко викладав тут філософію, але вже в жовтні того ж року подався далі на Захід. З 1940 по 1946 р. був деканом і душпастирем українських біженців на всю Баварію. У тому ж часі продовжував вивчати філософію в університеті в Мюнхені, де захистив докторат в 1944 р. Також викладав у семінарії в Вальгальм (Німеччина) та в Кулембурзі (Голландія). У 1949-1950 р. був генеральним вікарієм вл. Івана Бучки на території Англії. Весною 1951 р. переїхав до Канади, де в жовтні того ж року став віце-протоігуменом Йорктонської віце-провінції і сповняв це служіння до 1961 р.

Ще у 22 липня 1960 р. папа Йоан XXIII спеціальною буллою створив екзархат УГКЦ у Франції, і в тій же буллі призначив першого екзарха – Володимира Маланчука. Хіротонія відбулася у Венніпезі 19 лютого 1961

р., головним святителем був співбрат по Згромадженню митр. Максим Германюк. Владика Володимир брав активну участь у II Ватиканському соборі. 20 серпня 1979 р. владиці виповнилось 75 років і він попросився на емеритуру, яку прийняли у Ватикані лише в 1982 р., призначивши іншого єпископа. Отримавши звільнення, вл. Володимир, як правдивий чернець, повернувся до співбратів у Канаді, де і помер 29 вересня 1990 року на 86 році життя, 65-му році перших обітів, 62-му році вічних обітів, 59-му році священства та 29-му році єпископства.